

ช่วงเวลาแห่งความจริง

ในวันพิพากษา บรรดาผู้ปฏิเสธจะกล่าวว่า:
“พระเจ้าของเรา เราได้เห็นและได้ยินแล้ว ขอลองส่ง
เรากลับไป เราจะทำความดีแน่นอน”
(อัลกุรอาน 32:12)
แต่พระเจ้าตรัสว่า:
“หากพวกเขาถูกส่งกลับไป พวกเขาย่อมกลับไปทำ
สิ่งต้องห้ามเช่นเดิม แท้จริงพวกเขาคือพวกมุสา
(ผู้โกหก)”
(อัลกุรอาน 6:28)

นี่แหละ! ทุกวันญิบริลจะคอยรับฟังพวก
ยิวและคริสเตียนและบรรดาผู้ปฏิเสธว่า มัน
สมบูรณฺ สมดุล และปราศจากข้อครหาใด ๆ

ข้อความแห่งความหวัง

เรื่องราวของมนุษยชาติไม่ใช่เรื่องของความ
สิ้นหวัง แต่คือเรื่องของความ “หวังคืน”
ประตูแห่งพระเมตตาของพระเจ้าจะเปิดอยู่
เสมอสำหรับผู้ที่กลับใจและศรัทธา
ความเมตตาของพระองค์ครอบคลุมทุกสิ่ง
— ล้างหน้าความพิโรธ และเหนือกว่าบาปทุก
ประการ
“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด): โอ ปวงปวงของ
ข้าที่ได้ล่วงเกินต่อตัวเอง จงอย่าสิ้นหวังใน
ความเมตตาของพระเจ้า แท้จริงพระเจ้า
ทรงอภัยบาปทั้งหลายทั้งหมด”
(อัลกุรอาน 39:53)

ศูนย์เรียนรู้อิสลาม

callingthai.org

ความเมตตาของพระเจ้าในการสร้างสรรค์สิ่ง

ตั้งแต่เริ่มแรก พระเจ้าได้เผยให้เห็นถึงพระลักษณะ
ของพระองค์ คือ ความเมตตา การให้อภัย และ
ความกรุณา ผ่านการสร้างมนุษย์
มนุษย์ถูกสร้างมาอย่างบริสุทธิ์และดีงาม มี
จิตสำนึกแยกแยะระหว่างความถูกและผิด แต่
พระเจ้าประทานให้พวกเขามี “ความปรารถนา”
และ “เสรีภาพในการเลือก” — คือเลือกที่จะเดิน
ตามทางนำของพระองค์ หรือทำตามอารมณ์ของ
ตนเอง
เมื่ออาดัมและฮาวาละเมิดคำสั่ง พระเจ้ามิได้ทอดทิ้ง
พวกเขา แต่เมื่อทั้งสองกลับใจและขออภัย
พระเจ้าก็ทรงให้อภัยแก่พวกเขา
นี่จึงกลายเป็นแบบแผนอันถาวรของมนุษยชาติ
— การทำบาป การกลับใจ และความเมตตาจาก
พระเจ้า
ท่านนบีมุฮัมมัด (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน)
กล่าวว่า:
“หากพวกท่านไม่ทำบาปและไม่ขออภัย พระเจ้าจะ
ทรงแทนที่พวกท่านด้วยผู้ที่ทำบาปและขออภัย
แล้วพระองค์จะทรงให้อภัยแก่พวกเขา”
(เศาะฮิหฺ มุสลิม)

การให้อภัยอันไร้ขอบเขต

ทุกบทของอัลกุรอาน ยกเว้นเพียงบทเดียว เริ่มต้น
ด้วยวลีที่ว่า:
“ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรง
เมตตา”
วลีนี้เป็นเครื่องเตือนใจอย่างต่อเนื่องแก่จิตวิญญาณ
ของมนุษย์ว่า ไม่มีบาปใดใหญ่เกินกว่าความเมตตา
ของพระเจ้า ตราบใดที่ผู้ทำบาปสำนึกผิดอย่าง
จริงใจ
ท่านนบีมุฮัมมัด (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน)
รายงาน
“เมื่อพระเจ้าทรงสร้างจักรวาล พระองค์ทรง
กำหนดแก่พระองค์เองว่า
‘ความเมตตาของข้าพเจ้ามีเหนือความพิโรธของข้า
พเจ้า’”
(เศาะฮิหฺ อัลบุคอรี)
อีกบทหนึ่งกล่าวว่า:
“พระเจ้าทรงสร้างความเมตตาไว้หนึ่งร้อยส่วน
ส่วนเดียวถูกแบ่งให้แก่สิ่งถูกสร้างทั้งหลาย... ส่วน
อีกเก้าสิบเก้าถูกส่วนไว้สำหรับวันแห่งการฟื้น
คืนชีพ”
(เศาะฮิหฺ มุสลิม)
พระเจ้าทรงสามารถสร้างมนุษย์ให้เหมือนเทวดา
— ปราศจากบาป — ได้ แต่พระองค์ทรงประสงค์
จะสอนมนุษย์ถึงความสามารถในการผิดพลาด
และกลับใจเพื่อให้ความเมตตาของพระองค์ได้
ปรากฏ (เศาะฮิหฺ มุฮัมมัด)

ความยุติธรรมอันสูงสุด

จุดมุ่งหมายของชีวิตและการพิพากษา
ความยุติธรรมอันสมบูรณ์ของพระเจ้าจะปรากฏ
อย่างชัดเจนในวันสุดท้าย
ก่อนการสร้าง พระองค์ทรงรู้จักทุกดวง
วิญญาณ — การเลือกของพวกเขา โอกาสของ
พวกเขา และจุดหมายปลายทางสุดท้ายของพวกเขา
ท่านนบีมุฮัมมัด (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน)
กล่าวว่า:
“พระเจ้าทรงสร้างสวรรค์และนรก และพระองค์
ทรงสร้างผู้ที่จะเป็นผู้อยู่อาศัยของทั้งสอง”
(อุมูดาวูด และอันนะสาอี)
ถึงกระนั้น พระองค์ยังทรงให้มนุษย์แต่ละคนมีชีวิต
อยู่เพื่อเลือก — ศรัทธาหรือปฏิเสธอย่างอิสระ
ดังนั้น จะไม่มีผู้ใดถูกอธรรม — ผู้ที่เข้าสู่สวรรค์
รู้ว่าพวกเขาเลือกมันด้วยการกระทำของตนเอง
ขณะที่ผู้เข้าสู่สวรรค์จะรู้ว่าพระเมตตาของพระเจ้า
เท่านั้นที่ช่วยพวกเขาไว้